

Forhandling med Indenrigsministeren og af et Udvalg, der er nedsat angaaende Jærnbanner, og som ikke er nedsat for at overveje den finansielle Stilling, og hvad dernæst Hensynet til det korrekte angaar, da taler dette aabenbart imod den Dobbelt-
hed i Bemyndigelsen, som fremkommer, naar Jærnbanelovene indeholde en Bemyndigelse for Finansministeren til at optage et Laan, og den særskilte Laanelov gør akkurat det samme, blot indeholdende en samlet Sum angaaende forskellige Anlæg, men givende samme Bemyndigelse, som Jærnbanelovene alt have givet. Dette tro vi ikke er rigtigt. Vi finde det baade korrekt og hensigtsmæssigt for Forretningerne, at den højtærede Konseilspræsident og Finansminister forhandler forberedende med Finansudvalget og definitivt med Rigsdagen angaaende de Laan, som Regering og Rigsdag maatte komme til den Mening om, at de ere nødvendige, men at Jærnbanelovene holdes fri for dette Spørgsmaal, der ikke vedrører Indenrigsministerens Forhandling med Jærnbaneudvalgene, og som det er ganske unødvendigt at debattere dobbelt — først ved Jærnbaneloven og derpaa ved Laaneloven. — Med Hensyn til, hvad der ellers kunde være at udtale angaaende Udvalgets Indstillinger, vil jeg afvente de Anledninger, Forhandlingen maatte give, og for Øjeblikket henvide til, hvad der er fremsat i Betænkningen. Hermed tillader jeg mig at anbefale de Indstillinger, der ere gjorte af Udvalget og dets Flertal.

Hammerich: Paa det Mindretals Vegne, der bestaar af det ærede Medlem for Vestervig (N. Andersen) og mig, og som jeg skal tage Ordet for, ønsker jeg at knytte nogle Bemærkninger til det, der er udtalt af os i Betænkningen. I Modsætning til det ærede Flertal have vi gjort vore Udtalelser i Betænkningen ganske korte, af hvilken Grund jeg skal tillade mig noget nærmere at motivere vor Stilling. Hvad det første ret betydende Moment i denne Lov angaar, at man har knyttet forskellige, 4—5 Jærnbane-forslag, har sammenkoblet dem med denne Lov, skal jeg ikke udtale mig meget derom. Enten man nu finder en saadan Sammenkobling ønskelig eller ikke ønskelig, er det givet, at det er noget, der faktisk sker, ikke blot her, men vistnok ogsaa i andre Landes parlamentariske Forsamlinger, og enten man saa giver det den Form, at Vedtagelsen af en Lov stiltiende forudsætter Vedtagelsen af en anden, eller man direkte kobler dem sammen, har det ikke

meget at sige, Meningen er utvivlsomt den, at et Flertal her i Salen ikke har ment at kunne finde det berettiget at gaa til Anlægget Gedser—Warnemünde, uden at der samtidig blev udført i det mindste et eller andet Anlæg, som dette Flertal satte særlig Pris paa, og Kravet herom har faaet sit Udtryk deri, at Ministeren paa Regeringens Vegne ret sent paa Samlingen har fremsat Forslag om en Bane fra Holstebro til Vejle. Efter hele den Behandling, som Gedser—Warnemünde - Forbindelsen har faaet, ikke blot i denne, men ogsaa i den foregaaende Samling, tror jeg, at Ministeren i og for sig har set rigtigt, naar han har ment, at vi let vilde komme til at staa ved Slutningen af denne Samling som ved Slutningen af den forrige, og uden at have naaet til Enighed om det betydningsfulde Gedser-Anlæg, naar ikke noget kom med, som man fra anden Side satte Pris paa, og at de to forskellige Foretagender direkte ere koblede sammen har ikke for Mindretallet været nogen afgørende Hindring for i og for sig at gaa med til at arbejde henimod et Resultat. Vi lægge nemlig megen Vægt paa et Resultat med Hensyn til Gedseranlægget, saa megen Vægt, at vi ogsaa lige over for selve Behandlingen af Banespørgsmaalet Holstebro—Give have fundet det rigtigt at gaa bort fra ethvert Forsøg paa at faa dette ført over i et andet efter vor Mening heldigere Spor. Vi ere ganske paa det rene med, at det fra Statens Side vilde være lige saa rigtigt og absolut mere fordelagtigt at bygge denne Bane, ja, ikke blot denne, men ogsaa andre af disse jydsk Baner som Privatbaner fremfor som Statsbaner af den simple og gode Grund, at det vilde give bedre Indtægt for Staten, være et meget mindre Offer og ved Siden deraf maaske dog kunne blive et lige saa stort Gode for de paagældende Egne. Grunden til, at det vilde være fordelagtigere, er simpelthen den, at Udgifterne blive og maa blive mindre ved de private Baner, og Indtægterne ville og maa blive større. Det er jo nemlig saa, at Kravene ganske naturligt vokse, naar det er Statskassen, der betaler, man er af gode Grunde langt mere tilbageholdende, naar vedkommende Egne, hvor Kravene komme op, selv ere interesserede i, at det ikke koster for meget at opfylde dem, de ville da komme frem i en mere beskedne Form. Ved Siden deraf viser Faktum, at det er muligt at drive Privatbanerne paa et andet og mere økonomisk Grundlag. De drives f. Eks. rundt omkring i Landet saaledes,